

جمهوری اسلامی ایران
رئیس جمهور

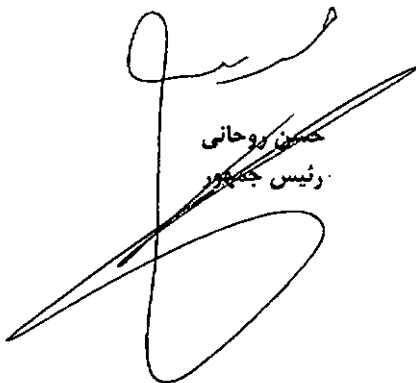
۴۴۹۰۹
۱۳۹۶ / ۳ / ۴

« بسمه تعالی »

وزارت امور اقتصادی و دارایی

دراجرای اصل یکصد و بیست و سوم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران به پیوست « قانون موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری سنگاپور » که در جلسه علنی روز دوشنبه مورخ چهارم اردیبهشت ماه یکهزار و سیصد و نود و شش مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۹۶/۲/۲۰ به تأیید شورای نگهبان رسیده و طی نامه شماره ۱۲۵/۱۴۷۳۸ مورخ ۱۳۹۶/۲/۳۰ مجلس شورای اسلامی واصل گردیده، جهت اجرا ابلاغ می گردد.

با توجه به اصل یکصد و بیست و پنجم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران اجرای مفاد موافقتنامه منوط به انجام تشریفات و ترتیبات مندرج در ماده (۱۵) موافقتنامه می باشد.

حسین روحانی
رئیس جمهور

رونوشت:

لح دفتر مقام معظم رهبری - دفتر رئیس جمهور - دفتر ریاست قوه قضائیه - دفتر ریاست مجلس شورای اسلامی - دبیرخانه مجمع تشخیص مصلحت نظام - دبیرخانه شورای نگهبان - دفتر معاون اول رئیس جمهور - معاونت امور مجلس رئیس جمهور - معاونت حقوقی رئیس جمهور - وزارت امور خارجه - سازمان برنامه و بودجه کشور - دیوان محاسبات کشور - دفتر هیأت دولت - دبیرخانه شورای اطلاع رسانی دولت - امور توافقات بین المللی - معاونت امور تقنینی معاونت امور مجلس - معاونت قوانین مجلس شورای اسلامی - معاونت ارتباطات و اطلاع رسانی دفتر رئیس جمهور - اداره کل پیگیری طرح ها و لوایح - اداره کل اسناد و تنقیح قوانین مجلس شورای اسلامی - اداره کل تدوین قوانین مجلس شورای اسلامی - معاونت تدوین، تنقیح و انتشار قوانین و مقررات نهاد ریاست جمهوری - سامانه ملی قوانین و مقررات جمهوری اسلامی ایران - روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران (جهت درج در روزنامه) ۱۳۹۶/۲/۳۱

دبیرخانه شورای نگهبان
شماره ثبت: ۹۶/۱۲/۱۲۸۶
تاریخ ثبت: ۹۶-۳-۶
کد پرونده:
ساعت ورود:

پیش

شماره: ۱۳۵/۱۷۷۸
تاریخ: ۱۳۹۶/۲/۳۰
پیوست:

حضرت حجت الاسلام والمسلمین جناب آقای دکتر حسن روحانی
رئیس محترم جمهوری اسلامی ایران

عطف به نامه شماره ۵۲۹۷۸/۳۸۶۱۱ مورخ ۱۳۹۵/۴/۲ در اجرای اصل
یکمصد و بیست و سوم (۱۲۳) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران
قانون موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین دولت جمهوری اسلامی
ایران و دولت جمهوری سنگاپور که با عنوان لایحه به مجلس شورای اسلامی
تقدیم گردیده بود، با تصویب در جلسه علنی روز دوشنبه مورخ ۱۳۹۶/۲/۴ و
تأیید شورای محترم نگهبان، به پیوست ابلاغ می‌گردد.

دکتر
علی لاریجانی

دفترخانه مرکزی ریاست جمهوری
شماره: ۲۲۰۳۵
۱۳۹۶/۰۲/۳۰

حضرت حجت الاسلام والمسلمین جناب آقای دکتر حسن روحانی
رئیس محترم جمهوری اسلامی ایران

عطف به نامه شماره ۵۲۹۷۸/۳۸۶۱۱ مورخ ۱۳۹۵/۶/۲ در اجرای اصل
یکصد و بیست و سوم (۱۲۳) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران
قانون موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین دولت جمهوری اسلامی
ایران و دولت جمهوری سنگاپور که با عنوان لایحه به مجلس شورای اسلامی
تقدیم گردیده بود، با تصویب در جلسه علنی روز دوشنبه مورخ ۱۳۹۶/۲/۴ و
تأیید شورای محترم نگهبان، به پیوست ابلاغ می‌گردد.

دکتر
علی لاریجانی

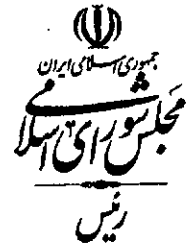
رونوشت:

- معاونت محترم قوانین، جهت استحضار و اقدام
- معاونت محترم نظارت، جهت استحضار و اقدام

پایم
مسئول اطلاع‌رسانی و مآزین روابط آبیگارد
الموتیان
جمهوری اسلامی ایران

۱۳۹۶، ۲، ۲۷

۰۸۴۱

پست

شماره: ۱۲۵/۱۴۳۸

تاریخ: ۱۳۹۶/۲/۳۰

پست:

حضرت حجت الاسلام والمسلمین جناب آقای دکتر حسن روحانی
رئیس محترم جمهوری اسلامی ایران

عطف به نامه شماره ۵۲۹۷۸/۳۸۶۱۱ مورخ ۱۳۹۵/۴/۲ در اجرای اصل
یکصد و بیست و سوم (۱۲۳) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران
قانون موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین دولت جمهوری اسلامی
ایران و دولت جمهوری سنگاپور که با عنوان لایحه به مجلس شورای اسلامی
تقدیم گردیده بود، با تصویب در جلسه علنی روز دوشنبه مورخ ۱۳۹۶/۲/۴ و
تأیید شورای محترم نگهبان، به پیوست ابلاغ می‌گردد.

علی لاریجانی

رونوشت:

- معاونت محترم نظارت، جهت استحضار و اقدام

پیوست

شماره: ۱۲۸/۱۷۲۸
تاریخ: ۱۳۹۶/۲/۳۰
پوست:

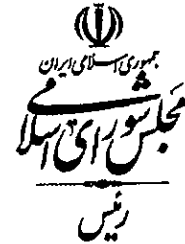
حضرت حجت الاسلام والمسلمین جناب آقای دکتر حسن روحانی
رئیس محترم جمهوری اسلامی ایران

عطف به نامه شماره ۵۲۹۷۸/۳۸۶۱۱ مورخ ۱۳۹۵/۴/۲ در اجرای اصل
یکصد و بیست و سوم (۱۲۳) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران
قانون موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین دولت جمهوری اسلامی
ایران و دولت جمهوری سنگاپور که با عنوان لایحه به مجلس شورای اسلامی
تقدیم گردیده بود، با تصویب در جلسه علنی روز دوشنبه مورخ ۱۳۹۶/۲/۴ و
تأیید شورای محترم نگهبان، به پیوست ابلاغ می‌گردد.

ر
علی لاریجانی

رونوشت:

- معاونت محترم قوانین، جهت استحضار و اقدام

پست

شماره: ۱۲۵۱۱۴۲۸
تاریخ: ۱۳۹۶/۱۲/۰
پست:

قانون موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری سنگاپور

ماده واحده- موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری سنگاپور مشتمل بر یک مقدمه و شانزده ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می‌شود. تبصره- ارجاع اختلافات موضوع مواد (۱۱) و (۱۲) این موافقتنامه به داوری توسط دولت جمهوری اسلامی ایران منوط به رعایت اصل یکصد و سی و نهم (۱۳۹) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران است و رعایت اصل هفتاد و هفتم (۷۷) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران نیز در اجرای این موافقتنامه الزامی است و در بند (۲) ماده (۵) منظور از خسارت تأخیر تأدیه، خسارت ناشی از عدم اجرای به موقع تعهدات می‌باشد.

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه‌گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری سنگاپور

مقدمه

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری سنگاپور (که هر کدام از این پس «طرف متعاقد» نامیده می‌شوند)؛
با علاقه‌مندی به تحکیم همکاری‌های اقتصادی در جهت تأمین منافع هر دو دولت، با هدف به‌کارگیری منابع اقتصادی و امکانات بالقوه خود در امر سرمایه‌گذاری و نیز ایجاد و حفظ شرایط مساعد برای سرمایه‌گذاری‌های سرمایه‌گذاران طرفهای متعاقد در قلمرو یکدیگر؛
و با تأیید لزوم تشویق و حمایت از سرمایه‌گذاری‌های سرمایه‌گذاران طرفهای متعاقد در قلمرو یکدیگر؛

به شرح زیر توافق نمودند:

ماده ۱- تعاریف

از نظر این موافقتنامه:

۱- اصطلاح «سرمایه‌گذاری» عبارت از هر نوع دارایی از جمله، اما نه منحصرأ موارد زیر است که توسط سرمایه‌گذاران یک طرف متعاقد در قلمرو و طبق قوانین و مقررات طرف متعاقد دیگر سرمایه‌گذاری شود:
الف) اموال منقول و غیرمنقول و حقوق مربوط به آنها از قبیل رهن، حق حبس یا وثیقه،
ب) سهام، سهم‌الشرکه، اوراق مشارکت یا هر نوع مشارکت در شرکتها و نیز هر نوع حقوق مربوط به آنها،
پ) حق مالکیت نسبت به پول یا هر عملیاتی که دارای ارزش اقتصادی می‌باشد.

ت) حقوق مالکیت معنوی و صنعتی و حسن شهرت تجاری،

ث) حق اکتشاف، استخراج یا بهره‌برداری از منابع طبیعی.

۲- اصطلاح «سرمایه‌گذاران» عبارت از اشخاص زیر است که در قلمرو طرف متعاقد دیگر سرمایه‌گذاری کنند:

الف) اشخاص حقیقی که به موجب قوانین هر یک از طرفهای متعاقد اتباع آن طرف متعاقد به‌شمار آیند.

ب) اشخاص حقوقی هر یک از طرفهای متعاقد که به موجب قوانین همان طرف متعاقد تأسیس شده باشد.

۳- اصطلاح «عوایده» به معنی وجوهی است که بطور قانونی از سرمایه‌گذاری حاصل شده باشد از جمله سود حاصل از سرمایه‌گذاری، هزینه‌های مالی، سود سهام، کارمزد و حق الامتیاز.

۴- اصطلاح «ارزی» که آزادانه قابل استفاده باشد به معنی هر نوع ارزی است که به‌طور گسترده برای پرداخت‌های مبادلات بین‌المللی به‌کار گرفته می‌شود و به‌طور گسترده در بازارهای اصلی ارزی بین‌المللی که به موجب

اساسنامه صندوق بین‌المللی پول و اصلاحیه‌های آن تعیین شده‌اند، معامله می‌شود.

ماده ۲- دامنه شمول موافقتنامه

۱- مفاد این موافقتنامه فقط در موارد زیر اعمال خواهد شد:

الف) در مورد جمهوری اسلامی ایران، نسبت به همه سرمایه‌گذاری‌های انجام شده توسط سرمایه‌گذاران جمهوری سنگاپور که طبق قوانین و مقررات جمهوری اسلامی ایران توسط سازمان سرمایه‌گذاری و کمک‌های اقتصادی و فنی ایران یا هر مرجع دیگری که جایگزین آن شود پذیرفته و تصویب شوند.
ب) در مورد جمهوری سنگاپور، نسبت به همه سرمایه‌گذاری‌های انجام شده توسط سرمایه‌گذاران جمهوری اسلامی ایران طبق قوانین و مقررات جمهوری سنگاپور.

۲- مفاد بند قبل نسبت به همه سرمایه‌گذاری‌های انجام شده توسط سرمایه‌گذاران هر طرف متعاقد، در قلمرو طرف متعاقد دیگر، خواه قبل یا بعد از لازم‌الاجراء شدن این موافقتنامه اعمال خواهد شد. اما نسبت به هرگونه اختلاف در خصوص سرمایه‌گذاری ایجاد شده یا هر ادعای حل و فصل شده، قبل از لازم‌الاجراء شدن آن اعمال نخواهد شد.

۳- این موافقتنامه نسبت به سرمایه‌گذارانی که تبعه طرف متعاقد میزبان نیز هستند اعمال نمی‌شود.

ماده ۳- تشویق و حمایت از سرمایه‌گذاری

۱- هر یک از طرفهای متعاقد سرمایه‌گذاری در قلمرو طرف متعاقد دیگر را تشویق خواهد کرد.

۲- هر یک از طرفهای متعاقد زمینه‌های مناسب را جهت سرمایه‌گذاری برای سرمایه‌گذاران طرف متعاقد دیگر در قلمرو خود فراهم خواهد آورد و آن را تشویق خواهد کرد.

۳- سرمایه‌گذاری‌های مصوب و یا پذیرفته شده به موجب ماده (۲) از رفتار و حمایت منصفانه و یکسان طبق این موافقتنامه برخوردار خواهند شد.

ماده ۴- رفتار

۱- هر یک از طرفهای متعاقد نسبت به سرمایه‌گذاری‌های سرمایه‌گذاران طرف متعاقد دیگر در قلمرو خود رفتاری را اعمال خواهد نمود که نسبت به سرمایه‌گذاری‌های سرمایه‌گذاران هر کشور ثالث یا با رعایت قوانین و مقررات خود، نسبت به سرمایه‌گذاری‌های سرمایه‌گذاران خود، هر کدام که مساعدتر باشد، اعمال می‌کند.

۲- قطع نظر از ضوابط مقرر در این موافقتنامه، شرایط مساعدتری که میان هر یک از طرفهای متعاقد با یک سرمایه‌گذار طرف متعاقد دیگر مورد توافق قرار گرفته یا قرار می‌گیرد قابل اعمال خواهد بود.

۳- چنانچه قوانین یا تعهدات هر یک از طرفهای متعاقد به موجب موافقتنامه‌های دو جانبه بین‌المللی موجود یا منعقدشده از این پس بین طرفهای متعاقد علاوه بر این موافقتنامه، شامل مقررات مساعدتری باشد که سرمایه‌گذاری‌های سرمایه‌گذاران طرف متعاقد دیگر را مستحق برخورداری از رفتاری مساعدتر از آنچه در این موافقتنامه پیش‌بینی گردیده است بنماید، چنین مقرراتی تحت تأثیر این موافقتنامه نخواهد بود.

۴- مفاد این ماده در خصوص رفتاری که نسبت به سرمایه‌گذاران هر کشور ثالث اعمال شده یا در آینده اعمال خواهد شد نباید به نحوی تفسیر شود که یک طرف متعاقد را ملزم به اعطای منافع حاصل از هر نوع رفتار، اولویت یا مزیت ناشی از موارد زیر به سرمایه‌گذاران طرف متعاقد دیگر نماید:

الف) هر نوع موافقتنامه موجود یا آتی راجع به تشکیل اتحادیه گمرکی، منطقه آزاد تجاری، بازار مشترک، اتحادیه پولی یا موافقتنامه‌های بین‌المللی مشابه یا سایر اشکال موافقتنامه‌های منطقه‌ای که هر یک از طرفهای متعاقد عضو آن هستند یا عضو آن خواهند شد یا تصویب موافقتنامه‌ای که منجر به تشکیل یا گسترش چنین اتحادیه یا منطقه‌ای خواهد شد یا هر موافقتنامه تضمین سرمایه‌گذاری که قبل از سال ۱۳۷۰ هجری شمسی برابر با ۱۹۹۱ میلادی منعقد شده است.

ب) هر نوع ترتیبات با یک کشور ثالث یا با دولتهایی در یک منطقه جغرافیایی که جهت تشویق همکاری منطقه‌ای در زمینه‌های اقتصادی، اجتماعی، کار، صنعتی یا پولی در چهارچوب طرحهای خاص برنامه‌ریزی شده است.

۵- مفاد این موافقتنامه نسبت به مسائل مالیاتی در قلمرو هر یک از طرفهای متعاقد اعمال نخواهد شد. چنین مسائلی طبق معاهده اجتناب از اخذ مالیات مضاعف بین دو طرف متعاقد و قوانین داخلی هر طرف متعاقد خواهد بود.

ماده ۵- مصادره

۱- سرمایه‌گذاری‌های سرمایه‌گذاران هر طرف متعاقد توسط طرف متعاقد دیگر ملی؛ یا مصادره نخواهد شد یا تحت تدابیر دارای اثر مشابه ملی یا مصادره کردن (که از این پس «مصادره» نامیده می‌شود) قرار نخواهد گرفت، مگر آنکه اقدام مزبور به روش غیرتبعیض آمیز، برای اهداف عمومی به موجب فرآیند قانونی و در مقابل پرداخت غرامت طبق این ماده انجام پذیرد.

۲- مصادره با پرداخت سریع و مؤثر غرامت همراه خواهد بود. میزان جبران خسارت باید معادل ارزش سرمایه‌گذاری مصادره شده بلافاصله قبیل از مصادره یا آگاهی عموم از مصادره قریب الوقوع باشد. پرداخت خسارت شامل هزینه‌های مالی به نرخ تجاری قابل اعمال برای خسارت تأخیر تأدیه از تاریخ مصادره تا تاریخ پرداخت خواهد شد.

۳- مصادره زمین با رعایت قوانین و مقررات داخلی طرف مصادره‌کننده خواهد بود.

ماده ۶- رفتار در خصوص خسارت‌ها یا زیانها

سرمایه‌گذاران هر یک از طرفهای متعاقد که سرمایه‌گذاری‌های آنها در قلمرو طرف متعاقد دیگر به علت جنگ یا مخاصمه مسلحانه، حالت اضطرار ملی، انقلاب، قیام یا شورش در قلمرو طرف متعاقد اخیر دچار خسارت شود، از رفتاری درخصوص اعاده مال، پرداخت غرامت یا دیگر ترتیبات حل و فصل اختلاف برخوردار خواهد شد که - در صورت وجود - از رفتار طرف متعاقد اخیر با سرمایه‌گذاران خود یا سرمایه‌گذاران هر کشور ثالث، هر کدام که مساعدتر باشد، نامساعدتر نباشد.

ماده ۷- بازگشت و انتقال

۱- هر یک از طرفهای متعاهد اطمینان خواهد داد که در مورد سرمایه‌گذاری موضوع این موافقتنامه انتقالات به صورت آزاد و بدون تأخیر و بدون تبعیض به داخل و خارج از قلمرو آن انجام شود. انتقالات مزبور به ویژه شامل موارد زیر خواهد بود:

الف) وجوه اولیه و وجوه اضافی برای حفظ، توسعه یا افزایش سرمایه‌گذاری،

ب) عواید،

پ) درآمد حاصل از فروش یا تصفیه تمام یا قسمتی از سرمایه‌گذاری،
ت) وجوه لازم برای پرداخت هزینه‌های ناشی از فعالیت سرمایه‌گذاری مثل بازپرداخت وام، پرداخت حق الامتیاز و حق پروانه یا سایر هزینه‌های مشابه
ث) مبالغ پرداخت شده به موجب مواد (۵) و (۶) این موافقتنامه،

ج) حقوق ماهیانه، دستمزدها و سایر دریافتی‌های کارکنانی که پروانه کار مرتبط با آن سرمایه‌گذاری را کسب کرده‌اند،

چ) وجوه پرداختی ناشی از حل و فصل اختلافات به موجب ماده (۱۱) این موافقتنامه.

۲- انتقالات فوق باید به ارز قابل استفاده و به نرخ تسعیر جاری زمان انتقال انجام پذیرد.

۳- سرمایه‌گذار و طرف متعاهد سرمایه‌پذیر می‌توانند در خصوص چگونگی بازگشت یا انتقالات موضوع این ماده به نحو دیگری توافق کنند.

۴- صرف‌نظر از بندهای (۱) تا (۳) این ماده یک طرف متعاهد می‌تواند از طریق اعمال عادلانه قوانین خود، به روش غیر تبعیض‌آمیز و با حسن نیت در موارد زیر از انتقال جلوگیری یا آن را به تأخیر اندازد:

الف) ورشکستگی، عسر و حرج یا حمایت از حقوق بستانکاران،

ب) صدور، مبادله یا معامله اوراق بهادار، قراردادهای بیع سلف، حق خرید یا مشتقات،

ب) تخلفات جزائی یا کیفری،
ت) تهیه گزارش مالی یا ثبت اسناد انتقالات هرگاه برای کمک به اجرای قانون یا مراجع سیاستگذاری مالی ضروری باشد.
ث) اطمینان از اجرای آراء، قرارها یا احکام در رسیدگی‌های اداری یا قضائی
ج) تأمین اجتماعی، بازنشستگی دولتی یا طرحهای پس‌انداز اجباری
۵- در صورت وجود یا خطر بروز مشکل جدی در تراز پرداخت‌ها، یک طرف متعاقد می‌تواند به‌طور موقت انتقالات را محدود نماید مشروط به اینکه طرف متعاقد مزبور اقدامات یا برنامه‌ای را طبق اساسنامه صندوق بین‌المللی پول اجراء کند. محدودیت‌های مذکور باید به‌طور عادلانه، به روش غیر تبعیض‌آمیز و با حسن نیت اعمال شود، نباید بیشتر از حدی باشد که برای تعدیل شرایط تراز پرداخت‌ها ضرورت دارد، نباید سبب زیانهای غیر ضروری به منافع تجاری، اقتصادی و مالی طرف متعاقد دیگر شود و باید به تدریج و هماهنگی با بهبود شرایط حذف شود. این قبیل محدودیت‌های وضع یا حفظ‌شده یا هرگونه تغییر در آنها باید فوری به اطلاع طرف متعاقد دیگر برسد. طرف متعاقدی که این محدودیتها را اعمال می‌نماید باید مشورت‌هایی را با طرف متعاقد دیگر برای بازنگری محدودیت‌های وضع‌شده توسط آن، شروع نماید.

ماده ۸- قوانین

بم منظور اجتناب از هرگونه تردیدی، اعلام می‌گردد که همه سرمایه‌گذاری‌ها با رعایت این موافقتنامه، تابع قوانین و مقررات لازم‌الاجراء در قلمرو طرف متعاقدی خواهد بود که این‌گونه سرمایه‌گذاری‌ها در آن انجام شده است.

ماده ۹- جانشینی

۱- هرگاه یکی از طرفهای متعاقد یا مؤسسه تعیین‌شده توسط آن در چهارچوب یک نظام قانونی به لحاظ پرداختی که به موجب یک قرارداد تضمین جبران خسارت، بیمه یا تضمین خطرات غیرتجاری به‌عمل آورده، جانشین سرمایه‌گذار شود:

الف) جانشینی مزبور توسط طرف متعاقد دیگر معتبر شناخته خواهد شد،

ب) جانشمین مستحق حقوقی بیش از آنچه سرمایه‌گذار استحقاق آن را داشته است، نخواهد بود.

پ) اختلافات میان جانشمین و طرف متعاقد سرمایه‌پذیر بر اساس ماده (۱۱) این موافقتنامه حل و فصل خواهد شد.

۲- هرگونه پرداخت انجام‌شده توسط یک طرف متعاقد یا مؤسسه تعیین‌شده توسط آن به سرمایه‌گذاران خود بر حق سرمایه‌گذاران مزبور برای مطالبه حقوق خود از طرف متعاقد دیگر براساس ماده (۱۱) این موافقتنامه تأثیر نخواهد گذاشت.

ماده ۱۰- منع برخورداری از منافع

چنانچه یک طرف متعاقد احراز نماید که شرکت سرمایه‌گذار به اشخاصی که تابع یک طرف غیرمتعاقد یا طرف متعاقد منع‌کننده هستند تعلق دارد یا توسط آنها کنترل شود و فعالیت‌های تجاری عمده ای در قلمرو طرف متعاقد دیگر ندارد، می‌تواند منوط به مشورت و اطلاعیه قبلی مانع برخورداری سرمایه‌گذار طرف متعاقد دیگر که شرکت سرمایه‌گذار طرف مزبور است، و سرمایه‌گذاری او از این موافقتنامه شود.

ماده ۱۱- حل و فصل اختلاف‌ها میان یک طرف متعاقد و سرمایه‌گذار (سرمایه‌گذاران) طرف متعاقد دیگر

۱- چنانچه هر اختلافی میان طرف متعاقد سرمایه‌پذیر و یک سرمایه‌گذار طرف متعاقد دیگر در باره یک سرمایه‌گذاری بروز کند، طرفهای اختلاف در ابتداء تلاش خواهند کرد که اختلاف را به صورت دوستانه از طریق مذاکره و مشاوره حل و فصل کنند.

۲- چنانچه این اختلاف‌ها نتواند طرف مدت شش ماه از تاریخ ابلاغ درخواست برای حل و فصل دوستانه حل و فصل شود، سرمایه‌گذار مربوط می‌تواند اختلاف را به دیوان یا دادگاه صالح طرف متعاقد میزبان یا داور بین‌المللی ارجاع نماید.

۳- چنانچه سرمایه‌گذار اختلاف را به دیوان یا دادگاه صالح طرف متعاقد میزبان یا به داور بین‌المللی ارجاع کند، این انتخاب قطعی خواهد بود.

- ۴- چنانچه اختلاف به داوری بین المللی ارجاع شود سرمایه گذار مربوط می تواند اختلاف را به مراجع زیر ارجاع کند:
- الف) مرکز بین المللی حل و فصل اختلافات سرمایه گذاری تأسیس شده به موجب کنوانسیون حل و فصل اختلافات سرمایه گذاری بین دولتها و اتباع دولتهای دیگر که در تاریخ ۱۸ مارس ۱۹۶۵ میلادی (برابر با ۱۳۴۳/۱۲/۲۷ هجری شمسی) در واشنگتن برای امضاء مفتوح شد، چنانچه یا به محض اینکه دو طرف متعاقد به کنوانسیون مذکور پیوسته باشند، هر یک از طرفهای متعاقد بدینوسیله پذیرش خود را از این قواعد داوری اعلام می کند.
- ب) دیوان داوری موردی که به موجب قواعد داوری کمیسیون حقوق تجارت بین الملل سازمان ملل متحد (آنسینرال) تأسیس می شود، یا
- پ) هر داوری بین المللی دیگر یا دیوان داوری موردی که طرفهای اختلاف در مورد آن توافق نمایند.
- ۵- هر یک از طرفهای متعاقد بدینوسیله موافقت خود را نسبت به ارجاع اختلاف سرمایه گذاری به دیوان یا دادگاه صالح طرف متعاقد میزبان یا داوری بین المللی اعلام می نمایند.
- ۶- طرفهای اختلاف می توانند به موجب قواعد داوری قابل اعمال به موجب جزء (ب) و (پ) بند (۴) ساده (۱۱) در خصوص محل داوری توافق نمایند. چنانچه طرفهای اختلاف توافق نمایند، دیوان، محل داوری را براساس قواعد داوری قابل اعمال تعیین خواهد نمود، به شرط آنکه محل داوری در قلمرو هر یک از طرفهای متعاقد یا کشور ثالثی باشد که عضو کنوانسیون شناسایی و اجرای احکام داوری خارجی تنظیم شده که در ۱۰ ژوئن سال ۱۹۵۸ میلادی (برابر با ۱۳۳۷/۳/۲۰ هجری شمسی) در نیویورک باشد.
- ۷- تصمیم های داوری برای طرفهای اختلاف قطعی و لازم الاتباع خواهد بود.

ماده ۱۲- حل و فصل اختلاف‌ها بین طرفهای متعاقد

۱- کلیه اختلاف‌های ایجادشده بین طرفهای متعاقد در خصوص اجراء یا تفسیر این موافقتنامه ابتداء به‌طور دوستانه و از طریق مذاکره حل و فصل خواهد شد.

۲- اگر اختلاف نتواند ظرف مدت شش ماه از تاریخ آغاز مذاکره حل و فصل شود، بنا به درخواست هر یک از طرفهای متعاقد، ضمن ارسال اطلاعیه کتبی به طرف متعاقد دیگر، اختلاف به دیوان داورى ارجاع خواهد شد.

۳- چنانچه اختلاف به دیوان داورى ارجاع شود دیوان مذکور در هر مورد خاص به شکل زیر تشکیل خواهد شد: هریک از طرفهای متعاقد یک داور انتخاب خواهد نمود و این دو داور یک تبعه کشور ثالث را که به تأیید دو طرف متعاقد رسیده است به عنوان سر داور انتخاب خواهند نمود. داوران باید ظرف مدت دو ماه و سر داور ظرف مدت چهار ماه از تاریخ دریافت درخواست داورى انتخاب شوند.

۴- چنانچه ظرف مدت‌های تعیین شده در بند (۳) این ماده انتصابات لازم انجام نشده باشد، هریک از طرفهای متعاقد، در صورت فقدان هر توافق دیگر، می‌تواند از رئیس دیوان بین‌المللی دادگستری برای انتصابات لازم دعوت به‌عمل آورد. اگر رئیس دیوان تبعه هر یک از طرفهای متعاقد باشد، یا اگر به نحو دیگری از انجام وظیفه مذکور معذور باشد از نایب‌رئیس، یا چنانچه او نیز تبعه هر یک از طرفهای متعاقد باشد یا به نحوی از انجام وظیفه مذکور معذور باشد، از عضو ارشد بعدی دیوان که تبعه هیچ یک از طرفهای متعاقد نباشد برای انجام انتصابات لازم دعوت به‌عمل خواهد آمد.

۵- دیوان داورى با اکثریت آراء اتخاذ تصمیم خواهد کرد. تصمیم مزبور برای هر دو طرف متعاقد لازم‌الاتباع خواهد بود. هر یک از طرفهای متعاقد باید هزینه‌های عضو دیوان و هزینه‌های نمایندگی خود را در رسیدگی داورى بپردازد. هزینه‌های رئیس و هزینه‌های باقیمانده باید به‌طور مساوی توسط طرفهای متعاقد پرداخت شود. در هر صورت دیوان می‌تواند در تصمیم خود،

تعیین کند که سهم بیشتری از هزینه‌ها توسط یکی از دو طرف متعاقد پرداخت شود و این تصمیم برای دو طرف متعاقد الزام‌آور خواهد بود.
۶- دیوان دآوری با رعایت سایر مقرراتی که طرفهای متعاقد توافق نموده‌اند آیین رسیدگی و محل دآوری را تعیین خواهد نمود.
۷- تصمیم دیوان دآوری برای طرفهای متعاقد قطعی و لازم‌الاجرا است.

ماده ۱۳- استثنائات عمومی

مشروط به اینکه اقدامات زیر به نحوی اعمال نشوند که موجب تبعیض غیرعادلانه یا خودسرانه نسبت به طرف متعاقد دیگر یا سرمایه‌گذاران آن در جایی که شرایط مشابه حاکم است یا محدودیت غیرمستقیم نسبت به سرمایه‌گذاری‌های سرمایه‌گذاران طرف متعاقد دیگر در قلمرو یک طرف شود، هیچ‌یک از مفاد این موافقتنامه به گونه‌ای تعبیری نخواهد شد که موجب جلوگیری از انجام یا اتخاذ اقدامات ضروری زیر توسط یک طرف متعاقد شود:

(۱) برای حمایت از اخلاق عمومی یا حفظ نظم عمومی، استثنائات مربوط به نظم عمومی وقتی می‌تواند مورد استناد واقع شود که خطری جدی و قابل توجه متوجه یکی از منافع حیاتی جامعه باشد،

الف) برای حمایت از حیات یا سلامت انسان، حیوان یا گیاه،

ب) برای رعایت قوانین یا مقرراتی که با مفاد این موافقتنامه از جمله، در رابطه با موارد زیر، سازگار نیستند:

۱- جلوگیری از اعمال فریبکارانه و متقلبانه یا پرداختن به آثار فساد در اجرای یک قرارداد.

۲- حمایت از حریم خصوصی افراد در خصوص پردازش و انتشار داده‌های شخصی و حمایت از محرمانه بودن سوابق و حسابهای شخصی،
۳- ایمنی

ماده ۱۴- استثنائات امنیتی

هیچ‌یک از مفاد این موافقتنامه نباید به نحوی تفسیر شود که:

الف) یک طرف متعاقد را ملزم به ارائه هر نوع اطلاعاتی کند که افشای آن منافع مهم امنیتی آن باشد، یا

ب) موجب منع یک طرف متعاقد از انجام اقداماتی شود که برای حمایت از منافع مهم امنیتی خود در موارد زیر ضروری باشد:

۱- درخصوص مواد شکافت‌پذیر یا قابل گذاخت یا موادی که از آنها مشتق می‌شوند،

۲- اقداماتی که در زمان جنگ یا دیگر حالت‌های اضطراری در روابط بین‌المللی انجام می‌شود،

۳- اقدامات درخصوص تولید یا عرضه تسلیحات و تجهیزات نظامی،

پ) حمایت از زیر ساخت‌های عمومی مهم، از جمله، زیرساخت‌های مربوط به ارتباطات، برق و آب در مقابل تلاش‌های عامدانه یا هدف ناتوان ساختن یا تخریب این زیرساخت‌ها اما محدود به آنها نمی‌شود یا،

ت) منع یک طرف متعاقد از انجام هرگونه اقدامی براساس تعهدات خود به موجب منشور سازمان ملل متحد به منظور حفظ صلح و امنیت بین‌المللی.

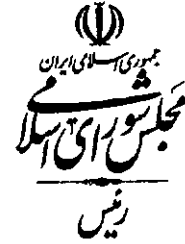
ماده ۱۵- لازم‌الاجراء شدن، مدت و خاتمه

۱- این موافقتنامه سی‌روز پس از تاریخ ارائه آخرین اطلاعیه هر یک از طرف‌های متعاقد به طرف متعاقد دیگر مبنی بر اینکه اقدامات لازم را طبق قوانین و مقررات خود درباره لازم‌الاجراء شدن این موافقتنامه به‌عمل آورده است برای مدت پانزده سال به موقع اجراء‌گذارده خواهد شد. پس از مدت مزبور این موافقتنامه همچنان معتبر خواهد ماند، مگر آنکه یکی از طرف‌های متعاقد یکسال قبل از انقضاء یا خاتمه آن طرف متعاقد دیگر را به‌طور کتبی از تصمیم خود مبنی بر فسخ این موافقتنامه مطلع سازد.

۲- در مورد سرمایه‌گذاری‌های انجام‌شده یا به‌دست آمده قبل از تاریخ فسخ موافقتنامه، مفاد تمامی مواد دیگر این موافقتنامه همچنان برای یک دوره پانزده ساله از تاریخ فسخ آن مجری خواهد بود.

ماده ۱۶- زبان و تعداد متون

این موافقتنامه در دو نسخه به زبان‌های فارسی و انگلیسی تنظیم شده و هر دو متن از اعتبار یکسان برخوردار می‌باشند.

پست

شماره: ۱۲۵/۱۴۷۳۸

تاریخ: ۱۳۹۶/۲/۲۰

پست:

این موافقتنامه در تهران در تاریخ ۱۰ اسفند ماه ۱۳۹۴ (هجری شمسی) مطابق با ۲۹ فوریه ۲۰۱۶ میلادی به امضاء نمایندگان دولتهای جمهوری اسلامی ایران و جمهوری سنگاپور رسید.

از طرف جمهوری اسلامی ایران	از طرف جمهوری سنگاپور
علی طیب‌نیا	اس. ایسواران
وزیر امور اقتصادی و دارایی	وزیر تجارت و صنعت (صنعت)

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده و یک تبصره منضم به متن موافقتنامه، شامل مقدمه و شانزده ماده در جلسه علنی روز دوشنبه مورخ چهارم اردیبهشت‌ماه یکهزار و سیصد و نود و شش مجلس شورای اسلامی تصویب شد و در تاریخ ۱۳۹۶/۲/۲۰ به تأیید شورای نگهبان رسید.

علی لاریجانی